THE INHERITANCE

Money Comes and Goes. A Family Name Remains.

FERDINANDO FREGA
BLADEFREGA

URITHI

THE FAMILY · 14

Urithi kwa kawaida unafungamana na tukio lenye maumivu badala ya furaha. Karibu kana kwamba maisha yanafuata sheria ya Kidante ya contrapasso: kila gharama iliyolipwa hulipwa kwa gharama nyingine.

Hata hivyo urithi pia ni mizania ya mwisho ya binadamu.

Ndani yake hamna nyumba, akaunti za benki, magari, vito, au mali pekee. Ndani yake kuna imani, kanuni za maadili, misingi, uaminifu, hofu, mapenzi, na namna mtu alivyochagua kutembea maishani.

Watu wengi huacha nyuma kile ambacho jamii inakitambua kuwa cha thamani: nyumba, akiba kidogo, kitu cha urithi cha familia, kumbukumbu.

Wengine huacha madeni.

Sheria ya Italia, kwa mantiki yake ya kipekee, inawaruhusu warithi kukataa urithi ndani ya mipaka fulani pale madeni yanapozidi mali. Ni karibu kukiri kisheria kwamba baadhi ya watu humaliza kila kitu kabla ya kuondoka na kuaga dunia wakiwa na mifuko mitupu.

Lakini mimi si mwanasheria.

Sina vyeo vya kitaaluma vya kuonyesha. Bado ni mtu yuleyule aliyewahi kupata alama nne katika somo la lugha ya Kiitaliano.

Nilicho nacho ni uzoefu. Na uzoefu umenifundisha kwamba wakati mwingine ni mkubwa kuliko sheria na unadai zaidi kuliko huruma

yenyewe.

Mtu wa kwanza aliyeniachia urithi wa kweli alikuwa dada yangu, Teresa.

Saratani ya kongosho ilimwita akiwa na umri wa miaka sitini tu.

Hakuwa ameolewa. Hakuwa amejenga familia yake mwenyewe. Ndugu zangu wa kiume, wazazi wangu, na mimi tulikuwa warithi wake wa moja kwa moja pekee.

Mwaka mmoja tu baadaye, wazazi wangu walimfuata, kwa tofauti ya siku ishirini.

Walichoacha nyuma kikawa urithi wa kugawanywa kati yangu na ndugu zangu wawili wa kiume, mapacha wa Frega, wadogo kwangu kwa miaka minane.

Malezi tofauti.

Maisha tofauti.

Maadili tofauti.

Matarajio tofauti.

Kilichotokea baadaye hakikuwa kile ambacho wazazi wetu wangetaka.

Mwenye nguvu zaidi alisonga kwanza. Mmoja alichukua kila kitu alichoweza kupata. Mwingine alisimama akitazama mambo yakijitokeza ambayo kamwe hayakupaswa kuwepo ndani ya familia.

Mali hiyo ina thamani ya takriban euro milioni moja, kati ya majengo na mali za benki.

Lakini pesa ndiyo sehemu isiyo na umuhimu zaidi ya hadithi hii.

Nikikabiliwa na vitendo ambavyo, kwa maoni yangu, vilivuka kila mpaka wa kuaminiana kifamilia na wajibu wa kimaadili, nilibaki na njia moja tu: kutafuta ulinzi kupitia mfumo wa mahakama na kutetea haki ambazo si zangu peke yangu, bali pia za watoto wangu.

Shauri la jinai limefunguliwa.

Ukweli huo pekee unamaanisha kwamba ushahidi upo na kwamba taasisi zimeuona unastahili kuchunguzwa.

Yaliyobaki ni ya haki, si yangu.

Nitasubiri kwa subira.

Sijawahi kutafuta kisasi.

Sijawahi kupigana vita hivi kwa ajili ya pesa.

Na hiyo ndiyo sababu hasa sijawahi kukusudia kuwa mdai wa madai ya kiraia anayetafuta fidia ya kifedha.

Mapambano yangu hayahusu kujitajirisha.

Mapambano yangu yanahusu kulinda jina Frega.

Ninakataa kuona jina la familia yangu likiburutwa mahakamani, katika shutuma, tamaa, na uharibifu wa ndani bila kusimama kutetea kile ninachoamini ni haki.

Jina hilo lilikuwa la baba yangu.

La mama yangu.

La dada yangu.

Na siku moja litakuwa la wale watakaokuja baada yetu.

Pesa huja na kwenda.

Jina la familia hubaki.

Urithi wa thamani zaidi niliopokea haukuwahi kupimwa kwa euro. Ulikuwa wajibu wa kulibeba jina hilo kwa heshima.

Maumivu, hata hivyo, yanabaki.

Si maumivu ya mali.

Si maumivu ya akaunti za benki.

Maumivu ya kutokuwepo.

Maumivu ya watu tuliowapenda na ambao hawapo tena hapa.

Wakati mwingine nawawazia wazazi wangu na dada yangu wakiwa wamesimama pamoja kwenye roshani fulani ya mbali nje ya upeo wa macho yetu, wakitazama tamthilia hii ya ajabu ya kibinadamu ikiendelea chini yao.

Na pengine wanatabasamu.

Pengine wanatikisa vichwa vyao.

Na pengine wanasema:

“Frega anaendelea kupigana. Haachi kamwe. Yeye ndiye hasa yule mwanamume ambaye hakuna aliyetarajia angekuwa.”

Ferdinando Frega
Gillette Man ⚔️